

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PSU ZEMJU PROLETARIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrnis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 49 (1938)

Trešdien, 1957. g. 24. aprīlī

13. gads

PSKP CK AICINĀJUMI

1957. gada 1. Maijā

1. Lai dzīvo 1. Maijs — darbaļu starptautiskās solidaritātes diena, visu zemju strādnieku brālības diena!

2. Visu zemju proletarieši, savienojieties!

3. Augstāk proletariskā internacionālisma karogu!

4. Brālīgs sveiciens visām tautām, kas cīnās par mieru, par demokrātiju, par socialismu!

5. Visu zemju darbaļaudis! Cīnieties par bruņojumu un bruņoto spēku samazināšanu, par starptautiskā saspīlējuma vājināšanu! Atmaskojiet provokatorus un kara kurinātājus!

6. Miera piekritēji! Prasiet atomu un ūdeņraža ieroču izmēģinājumu izbeigšanu un šo ieroču pilnīgu aizliegšanu! Nepieļausim atomkāra izraisīšanu!

7. Lai dzīvo komunistisko un strādnieku partiju nesatricināmā idejiskā vienotība un brālīgā solidaritāte! Augstāk marksisma-ļeņinisma karogu!

8. Lai nostiprinās komunistu, socialistu un visu progresīvo spēku sadarbība cīņā par mieru, demokrātiju un tautu neatkarību!

9. Lai dzīvo socialistiskās nometnes valstu tautu lielā sadraudzībā!

10. Socialistisko valstu tautas! Brālīgajā draudzībā un savstarpējā palīdzībā — mūsu spēks!

11. Brālīgs sveiciens lielajai ķīniešu tautai — socialisma cēlājam! Lai dzīvo padomju un ķīniešu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība — varenais miera balsts visā pasaulē!

12. Brālīgs sveiciens Polijas Tautas Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu! Lai dzīvo padomju un poļu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

13. Brālīgs sveiciens Čehoslovāķijas Republikas tautām, kas ceļ socialismu! Lai dzīvo Padomju Savienības un Čehoslovāķijas tautu nesatricināmā draudzība un sadarbība!

14. Lai dzīvo Vācijas Demokratiskā Republika — visas Vācijas mīrmīlīgo spēku balsts, kuri cīnās pret militarisma atdzimšanu, par savas Dzimtenes apvienošanu uz miera un demokrātijas pamatiem! Brālīgs sveiciens VDR darbaļaudim, kas ceļ socialismu!

Lai nostiprinās draudzība starp vācu un padomju tautu!

15. Brālīgs sveiciens Rumānijas Tautas Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu! Lai dzīvo padomju un rumāņu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

16. Brālīgs sveiciens Bulgārijas Tautas Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu! Lai dzīvo padomju un bulgāru tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

17. Brālīgs sveiciens Ungārijas Tautas Republikas darbaļaudim! No visas sirds novēlam ungāru tautai panākumus socialisma celtniecībā! Lai dzīvo padomju un ungāru tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

18. Brālīgs sveiciens Albānijas Tautas Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu! Lai dzīvo padomju un albāņu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

19. Brālīgs sveiciens Mongolijas Tautas Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu! Lai

dzīvo padomju un mongoļu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

20. Brālīgs sveiciens Korejas Tautas Demokratiskās Republikas darbaļaudim, kas ceļ socialismu, cīnās par savas zemes nacionālo apvienošanu uz demokrātijas pamatiem! Lai dzīvo padomju un korejiešu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

21. Brālīgs sveiciens Vjetnamas Demokratiskās Republikas darbaļaudim, kas ceļ jaunu dzīvi, cīnās par savas zemes nacionālo apvienošanu uz demokrātijas pamatiem! Lai dzīvo padomju un vjetnamiņu tautas nesatricināmā draudzība un sadarbība!

22. Brālīgs sveiciens Dienvidslāvijas darbaļaudim! Lai dzīvo Padomju Savienības un Dienvidslāvijas Federatīvās Tautas Republikas tautu socialistiskā sadarbība un nesatricināmā draudzība!

23. Brālīgs sveiciens lielajai indīšu tautai, kas cīnās par savas Dzimtenes progresu, par mieru Āzijā un visā pasaulē! Lai nostiprinās draudzība un sadarbība starp Padomju Savienības un Indijas tautām!

24. Lai dzīvo Anglijas, Amerikas Savienoto Valstu, Francijas un Padomju Savienības tautu draudzība un sadarbība — stabila miera ķēle visā pasaulē!

25. Lai nostiprinās Padomju Savienības un Itālijas tautu draudzība un sadarbība!

26. Lai dzīvo Padomju Savienības un Somijas Republikas draudzība un sadarbība, kas balstās uz tautu līdztiesību, savstarpēju uzticību un cieņu!

27. Sveiciens japāņu tautai, kas cīnās pret militarismu, par savas zemes mierīgu, demokrātisku un neatkarīgu attīstību!

28. Kvēls sveiciens Arabu Austrumu tautām, kas cīnās pret imperialistu jaunajiem kolonizatoriskajiem plāniem, par savu valstu nacionālās neatkarības un suverenitātes nostiprināšanu!

29. Brālīgs sveiciens Indonēzijas un Birmas tautām, kas cīnās par mieru un savu zemju nacionālās neatkarības nostiprināšanu! Lai nostiprinās draudzība un sadarbība starp Padomju Savienības tautām un Indonēzijas un Birmas tautām!

30. Kvēls sveiciens koloniālo un atkarīgo zemju tautām, kas cīnās pret imperialistisko jūgu, par savu brīvību un nacionālo neatkarību!

31. Lai dzīvo Padomju Savienības ģeogrāfiskā ārpolitika — dažādas sabiedriskās iekārtas valstu mierīgas līdzās pastāvēšanas politika, miera saglabāšanas un nostiprināšanas, ekonomisko un kultūras sakaru attīstīšanas politika ar visām zemēm!

32. Slava varonīgajiem Padomju Bruņotajiem Spēkiem, kas stāv mūsu Dzimtenes valsts interešu un drošības sardzē!

33. Lai dzīvo strādnieku šķiras un kolchozu zemniecības savienība strādnieku šķiras vadībā — padomju iekārtas nesatricināmais pamats!

34. Lai dzīvo un zeļ Padomju Savienības tautu brālīgā draudzība — mūsu daudznaciju socialistiskās valsts varenības avots!

35. Padomju Savienības darbaļaudis! Mobilizēsim visus savus spēkus PSKP XX kongresa lē-

mumu realizēšanai, dīzenajam uzdevumam — komunisma uzcelšanai!

36. Pilsētu un lauku darbaļaudis! Vairojiet savas pūles cīņā par socialistiskās ekonomikas un kultūras jaunu varenu kāpinājumu, par sestās piecgades uzdevumu izpildi pirms termiņa!

37. Padomju Savienības darbaļaudis! Izvērsiet visas tautas socialistisko sacensību par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai, par 1957. gada tautas saimniecības plāna izpildi pirms termiņa!

38. Padomju Savienības darbaļaudis! Rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāka uzlabošana ir socialistiskās ekonomikas jauna varena kāpinājuma ķēle!

39. Smagā rūpniecība — visas tautas saimniecības tālāka kāpinājuma, tautas materiālās labklājības un kultūras līmeņa tālākas celšanas, mūsu Dzimtenes varenības un drošības tālākas nostiprināšanas pamats! Slava smagās industrijas darbiniekiem!

40. Socialistiskās rūpniecības darbinieki! Ieviešiet ražošanā progresīvo pieredzi, cīnieties par tehnisko progresu un darba ražīguma maksimālu celšanu!

41. Strādnieki un strādnieces, inženieri, tehniķi un meistari! Uzlabojiet ražošanas organizāciju, nostipriniet socialistisko darba disciplīnu, nodrošiniet uzņēmumu ritmisku darbu!

42. Padomju industrijas darbaļaudis! Cīnieties par taupības režīmu, uzlabojiet produkcijas kvalitāti un pazeminiet tās pašizmaksu!

43. Padomju metalurgi! Pilnveidojiet ražošanas tehniku un tehnoloģiju, pilnīgāk izmantojiet uzņēmumu rezerves! Vairāk rūdas, čuguna, tērauda, velmējumu, krāsaino un reto metālu tautas saimniecībai!

44. Mašīnu un aparātu būves rūpniecības darbinieki! Ātrāk radiet un apgūstiet jaunus augstākā iekārtas un aparātu veidus, neatlaidīgi cīnieties par tautas saimniecības apgādāšanu ar modernu tehniku!

45. Kurināmā rūpniecības darbinieki! Cīnieties par ražošanas plānu izpildi un pārsniegšanu! Dosim valstij vairāk ogļu, naftas un gāzes!

46. Padomju enerģētiķi, elektrostaciju un elektrotīklu celtnieki un montētāji! Ātrāk nododiet ekspluatācijā un apgūstiet jaunus enerģētiskās jaudas! Dosim valstij vairāk elektroenerģijas!

47. Ķīmiskās rūpniecības darbinieki! Ieviešiet jaunus tehnoloģiskos procesus, palieliniet ķīmiskās rūpniecības produktu ražošanu un paplašiniet to sortimentu!

48. Padomju celtnieki! Celiet ātrāk un labāk jaunus rūpniecības uzņēmumus, dzīvojamās namus, slimnīcas, skolas un citas kultūras iestādes!

49. Būvmateriālu rūpniecības darbinieki! Palieliniet būvmateriālu ražošanu mūsu Dzimtenes jaunceltnēm, uzlabojiet būvmateriālu kvalitāti!

50. Mežu un papīra rūpniecības darbinieki! Dosim valstij vairāk augstas kvalitātes mežmateriālu un papīra!

51. Vieglās rūpniecības darbinieki! Dosim vairāk izturīgu un skaistu audumu, labu apģērbu, stipru, glītu apavu un citu preču iedzīvotājiem!

(Turpinājums 2. lpp.)

PSKP CK AICINĀJUMI

1957. gada 1. Maijā

(Turpinājums no 1. lpp.)

52. Pārtikas preču rūpniecības darbinieki! Visnotaļ paplašiniet pārtikas produktu ražošanu iedzīvotājiem un uzlabojiet produktu kvalitāti!

53. Zivju rūpniecības darbinieki! Palieliniet zivju nozveju, uzlabojiet produkcijas kvalitāti un pazeminiet tās pašmaksu!

54. Kolchoznieki un kolchoznieces, MTS un padomju saimniecību darbinieki, lauksaimniecības specialisti! Dosim valstij vairāk labības, gaļas, piena, kokvilnas, vilnas, lina, kartupeļu, dārzeņu un citu lauksaimniecības produktu!

55. Lauksaimniecības darbinieki! Cīnieties par graudkopības tālāku kāpināšanu!

56. Lauksaimniecības darbinieki! Sekmīgi veiksim 1957. gada pavasara sēju, iegūsim augsturažu!

57. Lauksaimniecības darbinieki! Visnotaļ attīstiet sabiedrisko lopkopību un celiet lopu produktivitāti! Dosim valstij vairāk lopkopības produktu!

58. Neskarto zemju darbaļaudis! Nostipriniet neskarto zemju apgūšanu sasniegto panākumus, cīnieties par augstām un stabilām labības ražām, attīstiet lopkopību! Slava darbaļaudim — neskarto zemju apguvējiem!

59. Mašīnu un traktoru staciju darbinieki! Labāk izmantojiet moderno tehniku! Cīnieties par lauksaimniecības kultūru ražības un lopkopības produktivitātes paaugstināšanu!

60. Padomju saimniecību darbinieki! Parvērtīsim visas padomju saimniecības par priekšzīmīgiem, augsti produktīviem un rentabliem uzņēmumiem!

61. Tirdzniecības un sabiedriskās ēdinašanas dar-

binieki! Cīnieties par augstu apkalpošanas kultūru, pilnīgāk apmieriniet darbaļaužu vajadzības!

62. Padomju transporta darbinieki! Nodrošiniet kravu netraucētu pārvadāšanu! Uzlabojiet pasažieru apkalpošanu! Neatļaidīgi ieviesiet jauno tehniku!

63. Padomju iestāžu darbinieki! Uzlabojiet padomju aparata darbu! Enerģiski izskaidiet birokratismu un kancelejišķumu, esiet atsaucīgi pret darbaļaužu prasībām un vajadzībām!

64. Padomju zinātnes un augstāko mācību iestāžu darbinieki! Celiet zinātnes lomu tehnikas progresā, uzlabojiet specialistu sagatavošanu!

65. Literatūras un mākslas darbinieki! Vairojiet mūsu zemes gara bagātības! Cīnieties par mākslas darbu augstu idejiskumu un māksliniecisku meistartību!

66. Tautas izglītības darbinieki! Celiet bērnu mācīšanas kvalitāti, cīnieties par skolas politehnizāciju! Ielaudzīniet jaunajā paaudzē mīlestību un uzticību Padomju Dzimtenei, komunisma lietai!

67. Medicīnas darbinieki! Uzlabojiet un attīstiet tautas veselības aizsardzību, celiet darba kultūru ārstniecības un sanitarajās iestādēs! Ieviesiet praksē medicīnas zinātnes sasniegumus!

68. Padomju arodbiedrības! Izvērsiet darbaļaužu radošo aktivitāti, plašāk iesaistiet strādniekus ražošanas vadīšanā. Nemītiģi rūpējieties par strādnieku un kalpotāju materiālās labklājības un kultūras līmeņa tālāku celšanu!

69. Lai dzīvo padomju sievietes — aktīvās komunisma cēlājas!

70. Lai dzīvo Vissavienības Ļeņina Komunistiskās Jaunatnes Savienība — Komunistiskās partijas uzticīgais palīgs un rezerve, jauno komunisma cēlāju priekšpulks!

71. Jaunieši un jaunietes! Esiet mūsu lielās tautas cienīgi dēli un meitas, nenogurstoši komunisma cēlāji!

72. Pionieri un skolēni! Esiet ārkli un disciplinēti! Neatļaidīgi un enerģiski apgūstiet zināšanas! Gatavojieties kļūt aktīvi cīnītāji par Ļeņina lietu!

73. Komunisti un komjaunieši! Esiet visas tautas cīņas avangarda par PSKP XX kongresa lēmumu izpildi, par komunisma uzcelšanu PSR Savienībā!

74. Lai dzīvo Padomju Socialistisko Republiku Savienība — mūsu zemes tautu draudzības balsts, nesatricināmais miera balsts visā pasaulē!

75. Lai dzīvo liela padomju tauta — komunisma cēlāja!

76. Lai dzīvo Padomju Savienības Komunistiskā partija — padomju tautas lielais iedvesmojošais un vadošais spēks cīņā par komunisma uzcelšanu!

77. Zem marksisma-ļeņinisma karoga, Komunistiskās partijas vadībā — uz priekšu, uz komunisma uzvaru!

PADOMJU SAVIENĪBAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRALĀ KOMITEJA

Lauku darbu socialistiskās sacensības pirmajās rindās

KULDĪGAS mašīnu un traktoru stacijā pavasara lauku darbos pirmajā vietā izvirzījusies astotā traktoru brigāde (brigadieris b. P. Apinis). Brigādes traktoristi šopavasār uzaruši 130 hektarus, pārraruši 25 ha un kultivējuši 100 hektarus.

KABILES mašīnu un traktoru stacijā labākie rezultāti pavasara lauku darbos ir b. J. Lāma vadītajai 12. traktoru brigādei. Šīs brigādes mehanizatori uzaruši 103 hektarus, kultivējuši 100 hektarus un tagad sēj vasarāju.

Graudaugu sējā pirmajā vietā rajonā izvirzījies kolchozs „BOĻSEVIKS” (priekšsēdētājs b. Šnevels), kur iesētas auzas vairāk nekā 30 hektaru platībā.

Ilggadīgie zālāji visvairāk — 70 hektari apsēti kolchozā „SARKANAIS KAROGS” (priekšsēdētājs b. Magonis).

Visvairāk ziemāju — 450 ha un ilggadīgo zālāju — 170 ha virsmēslojuši kolchoza „KOMUNISMA CEĻŠ” laudis (priekšsēdētājs b. Štūls).

Sējas darbi vēršas plašumā

Ar katru dienu pavasara sējas darbi vēršas plašumā lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne”. Šeit augsnes sagatavošanā un sējā iesaistīti gan traktori, gan zirgi. Kuldīgas MTS 12. brigādes mehanizatori un kolchoznieki kopīgiem spēkiem jau sagata-

vojuši sējai vairāk nekā 230 ha augsnes. Pirmdien ar divām traktoru vilkmes sējmašīnām uzsāka auzu sēju. Kolchoznieki ar zirgu vilkmes sējmašīnām apsējuši zirņus 8,5 hektaru platībā.

J. Zars

Sēj auzas un lupinu

Vasarāja sēja sākusies Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī. Kuldīgas MTS traktorists b. Preiss pirmajā laukkopības brigādē jau apsējis ar auzām un lupinu

pirmos 10 hektarus. Otrajā brigādē auzas sēj traktorists b. J. Laizāns. Līdztekus sējai kolchozā turpina augsnes sagatavošanu.

K. Apse

Virsmēslo ziemājus un zālājus

Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības artelā laudis turpina ziemāju virsmēslošanu. Visai 160 ha ziemāju platībai pirmo reizi dots virsmēslojums — 1,5 cent superfosfats un chlorkalcijs uz hektāra. Tagad kolchoznieki visu ziemāju platību vēl virsmēslos otro reizi ar amonija salpetri un amonija sulfātu. Katru dienu ziemāju virsmēslošanā nodarbināti 11 kolchoznieki. Bez tam šajā darbā izmanto arī kolchoza traktoru DT-14, kuru vada kolchoznieks Ignats Stachovičs. Šī nolūkā traktoram pievienoja divas mākslīgo mēslu sējmašīnas, tādā kārtā dienā ar traktoru var izsēt virsmēslojumu uz 15 — 20 hektariem.

Kolchoznieki virsmēslo arī zālājus. Līdz šim virsmēslosts 110 hektaru ilggadīgo zālāju, un darbu turpina.

Z. Smilga

Sēj ilggadīgos zālājus

Ar ilggadīgajiem zālājiem lauksaimniecības artelī „Komunars” šogad paredzēts apsēt 100 hektarus. Šīs dienas kolchozā pabeidza ilggadīgo zālāju sēju uz ziemājiem, apsējot 45 hektarus. Visu šo platību apsēja ar auzenes, timotiņa un raizāles maisījumu. Ārkli sējēji bija pirmās laukkopības brigādes kolchoznieki bb. Mēness, Freimanis, Sproģis un citi, kuri pirmie pabeidza šo darbu.

55 ha platībā kolchoznieki ilggadīgos zālājus sēs uz vasarāja kultūrām.

M. Roga

Kā mēs nodrošinām lopus ar zaļbarību

Mūsu saimniecība lielu vēribu veltī zaļā konveijera izveidošanai. Tāpēc lopu no agrā pavasara līdz vēlam rudenim ir pilnīgi nodrošināti ar augstvērtīgu zaļbarību. Izmantojam visus zaļbarības iegūšanas avotus. Galvenie no tiem ir augstāzīgas dabiskās un sētās ganības, atāls, daudzgadīgās un viengadīgās zāles, lopbarības ķirbjaugi. Lopiem papildus dodam arī skābarību, lopbarības saknāugus.

Pagājušajā vasarā govīs mūsu saimniecībā līdz ar ganību zāli un sēto zāļu atālu sapēma lucernu, vīkauzu mistru, kukuruzu, biešu un lopbarības kāpostu lapas. Jūnijā katra govs diennaktī saņēma 70 kilogramus ganību zāles un sēka, jūlijā — 50—65 kilogramus tās pašas barības, augustā — 40—50 kilogramus ganību zāles un daudzgadīgo zāļu atāla, kā arī 20—35 kilogramus vīkauzu mistra, septembra pirmajā pusē — 40 kilogramus ganību zāles un 35 kilogramus vīkauzu mistra, bet otrajā pusē — 30 kilogramus ganību zāles un 40 kilogramus kukuruzas zaļās masas, oktobra pirmajā dekādē — 20 kilogramus ganību zāles un 50 kilogramus kukuruzas zaļās masas, bet otrajā un trešajā dekādē — 10 kilogramus ganību zāles un 60 kilogramus biešu lapu, novembrī — līdz ar citu barību 20 kilogramus lopbarības kāpostu.

Citiem vārdiem sakot, katra govs diennaktī sapēma caurmērā 60—70 kilogramus zaļās masas, tas ir, 15—16 ba-

ribas vienību ar 1.250—1.330 gramiem sagremojamā olbaltuma. Tā bez spēkbarības papilddevām no katras govs dienā ieguvām līdz 20 kilogramiem piena.

Kā rāda pieredze, vasaras sākumā visizdevīgāk ir kā papildbarību izmantot lucernu. Jau ap 15. maiju tā dod 120—150 centnerus zaļās masas no hektāra — tikpat daudz, cik tās satur rudzi vai kvieši, kas izmaksā stipri dārgāk.

Kultūras zaļajam konveijeram jāizraugās tā, lai lopu visu vasaru saņemtu pietiekami daudz barības. Pie tam jāievēro arī kultūru ražība, cik tās satur barības vienību un sagremojamā olbaltuma. Pagājušajā gadā katrs kukuruzas sējumu hektars mūsu saimniecībā deva 10.205 barības vienību, bet katrs vīkauzu mistra hektars — 3.535 barības vienības. Tātad visvērtīgākā lopbarība ir kukuruza.

Zaļā konveijera organizēšanai mēs veltām ļoti nopietnu uzmanību. To plānojot, vispirms apsveram, kādas kultūras un cik lielās platībās sēt, lai visu laiku nodrošinātu lopus ar vajadzīgo barību.

Pagājušajā saimniecības gadā uz katrām 100 hektariem lauksaimniecībā izmantojamās zemes mēs ieguvām 740 centnerus piena, bet šajā saimniecības gadā ceram iegūt 900 centnerus. Govju produktivitāti vēl vairāk paaugstināt mums palīdzēs zaļais konveijers.

A. Hincbergs,
Pēterlauku izmēģinājumu stacijas
direktors
Z. Dzime,
zootehniķe

VENTSPILNIEKI CĪNĀS PAR UZŅEMTO SAISTĪBU IZPILDI

Plaši izvērsusies socialistiskā sacensība Ventspils rajona kolchozos, MTS. Tur lauku darbarūki nežēlo pūles, lai sacensībā ar Kuldīgas rajonu gūtu jo labākus panākumus. Šajā lappusē pastāstīsim, kā strādā un cīnās ventspīlnieki par uzņemto saistību izpildi. Materialus sagatavojuši Ventspils rajona laikraksta „Brīvā Ventspils” redakcijas darbinieki.

Emilija Bērzniece un viņas sekotāji

Tālu aiz Ventspils rajona robežām pazīstams Lēpina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa pirmrindnieces lopotnes Emilijas Bērznieces vārds. Jau vairākus gadus viņa ir republikas labāko slaucēju vidū, ir Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniece, vairāku medaļu īpašniece. Iepriekšējā lopkopības gadā viņa no govju ieguvu 4277,6 kg piena. Jaunajās saistībās viņa ierakstījusi skaitli—5000 kg, bet domā arī to pārsniegt. Ka tas izdosies, liecina tas, ka lopkopības gadā pirmajā pusgadā, kad izslaukumi parasti ir zemāki, Bērzniece no govju vidēji ieguvusi 2398,9 kg piena.

Izcilajai slaucējai Emilijai Bērzniecei ir tādi patstāvīgi kā pārējām kolchoza lopkopēm. Rupjās barības deva 4 kg siena un 4 kg salmu, 3—5 kg spēkbarības atkarībā no izslaukuma. Galvenais augsto izslaukumu pamatā ir pīfermas laucīnā izaudzētās lopbarības saknes un kartupeļi. Pērn no pīfermas laucīnā viņa novāca tik daudz sakņu, ka katrai govij ziemošanas periodā iznāca pa 7 tonnām. E. Bērzniece centusies sagādāt pēc iespējas lielāku sakņu augu daudzību. Viņa audzēja

kacenkāpostus, kāļus, lopbarības ķirbjus un 1 ha kartupeļus.

Lai vasaras periodā gūtu labus izslaukumus, b. Bērzniece daudz rūpējas par ganībām. Daļu no pievestajiem mineralmēsliem viņa pati izsēja uz ganībām. Visa ganību platība sadalīta aplokos.

Ieejot kūti, pārsteidz tīri izslaucītā grīda, notīrītās, labi apkoptās govīs. Visur valda kārtība un tīrība.

Vēl pāris gadu atpakaļ Lēpina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa slavu vairoja vienīgi Emilija Bērzniece. Pārējie lopkopji nespēja sasniegt kaut cik līdzīgus rezultātus. Kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Ješkēvics) un partijas pirmorganizācija (sekretārs b. Matkēvičs) lopkopju vidū plaši izvērsa socialistisko sacensību. Katrai slaucējai izstrādāts mēneša plāns. Lai tas būtu reāls, ievērojot, cik govīs katru mēnesi slaucamas, barības apstākļus utt. Sacensības rezultātus sakopoja un izziņoja ik pēc 5 dienām.

Lopkopji plaši iepazīnās ar arteļa pirmrindnieces — b. Bērznieces pieredzi. Viņi pabija kūti, kur novietotas b. Bērznieces koptās govīs un pirmrindniece savukārt ap-

staigāja citas lopu novietnes. Daudz palīdzēja viņas draudzīgie padomi, aizrādījumi. Sekojot b. Bērznieces piemēram, pērn visi kolchoza lopkopji audzēja lopbarības saknes, kartupeļus. Kopā ar rūpju un skābarību tas nodrošināja ziemā stabilu lopbarības bazi. 35 tonnas lopbarības sakņu un kartupeļu izaudzēja slaucējs Alfrēds Freijs. Tas deva viņam iespēju dienā izbarot katrai govij pa 15 kg papildus sulīgās barības. 20 un vairāk tonnu dažādu sakņu izaudzēja Alma Seldeņa, Jūle Navoičika, Mirdza Kārklīņa, Līvija Karsone un citi.

Šodien labāko Ventspils rajona slaucēju skaitā ir arī Alfrēds Freijs, Jūle Navoičika, Mirdza Kārklīņa, Mirdza Siliņa un citi.

Emilijas Bērznieces un viņas sekotāju nopelni ir tas, ka katru gadu kolchozā paaugstinās lopkopības produktivitāte. Šā lopkopības gadā pirmajā pusgadā vidēji no govju izslaukts par 106,2 kg piena vairāk nekā iepriekšējā. Tas liecina, ka savu apņemšanos iegūt par 300 kg piena no govju vairāk nekā pērn viņi arī sasniegs.

Bekonu ražošanas kombināts

Uzvarēši pamatoti lepojas ar panākumiem cūkgaļas ražošanā. Aizvadītajā lopkopības gadā uz 100 ha aramzemes viņi saražoja 45,9 cūkgaļas, ierindojoties pirmajā vietā rajonā. Bekona ražošanā kolchozām devusi arī prāvus naudas ienākumus, kas pērn no kopējiem diviem miljoniem sastādīja 600.000 rubļu.

Kā tad šī kolchoza ļaudis guvuši tādus panākumus? Ja par to ievaicāties ilggadīgajam valdes priekšsēdētājam Vilim Līdakam, viņš tūlīt atbildina apskatīt kolchoza bekona kombinātu.

— Tur paši redzēsiet, kas un kā, — pošoties ceļā, saka priekšsēdētājs.

Dodamies no kantora ar savu pavadoni uz lopkopības sektoru, kur pēdējos gados uzceltas divas modernas liellopu kūti, vairāki skābarības torņi, bet piekalnē bez mītas šnāc gateris, nenorimst darba ritms galdnieku darbnīcā.

Izgājuši cauri nelielam mežam, viena aiz otras kā rindā nostājušās uzceltās cūku kūti, bet nelielas upītes tuvumā atrodas lopbarības sagatavošanas virtuve.

— Pirms dažiem gadiem mūsu kolchoza ļaudīm radās laba doma, — stāsta priekšsēdētājs, — aizdambēt upīti un uzcelt virtuvi, bet ūdeni izman-

tot ģenerātoru darbināšanai. Tā arī izdarījām.

Neliela spēkstacija dod strāvu ne tikai fermām, bet arī darbinā vairākas mašīnas, kas devis iespēju barības sagatavošanas virtuvē pilnīgi mehānizēt visus smagos darbus. Te mehānismi samal graudus, skalo un sutina kartupeļus. Ļoti praktiski ir iekārtoti virtuves apakšējā stāvā bunkuri, kur ik gadus ieskābē ap 300 tonnām kartupeļu. Arī šis process neprasa daudz darba roku. Pa atvērto lūku kartupeļus saber apakšējā stāvā. Tur tie nonāk skalotājā, pēc tam pa elevatoru ievadīti sutināmas kolonnās, bet tad tos pa lūkam saber izbetonētos bunkuros. Līdzīgi rīkojas, kad no tiem vajag kartupeļus izņemt. Izņemot kartupeļu skābēšanu, barības virtuvē regulāri strādā tikai trīs cilvēki, kas sagatavo barību un nodod cūkkopēm.

No virtuves uz kūtiem aizstiepjas gaisa sliežu ceļš. Kompleksā mehānizācija ievērojami veicinājusi cūkgaļas ražošanas pašizmaksas palētināšanu. Cūkkopībā nodarbināti tikai 7 cilvēki, kuri katrs apkopj 10—12 sivēnmātes un gadā nobaro 60—80 bekonus, bet rajona labākā bekonaudzētāja Anna Simsone, audzējot bekonus pēc tā sauktās „migu metodes”, gadā nobaro 200 bekonus. Arī viņa

no bekona kombināta saņem pilnīgi sagatavotu barību.

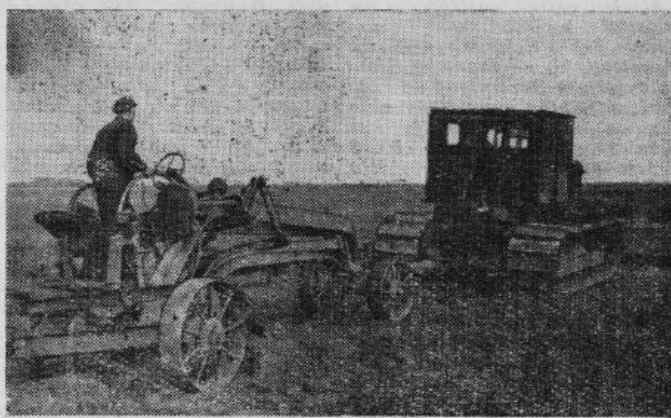
Kolchoza bekona ražošanas kombinātā strādā ļaudis, kuriem cūkkopība ir sirdslīdza. Lai minam cūkkopi Alviņi Lauvu. Viņa gadā vidēji no katras sivēnmātes saņem ap 18 sivēnu un nobaro 80 bekonus. Čaklā cūkkope par savu ieguldīto darbu saņem labu apmaksu. Viņa ir viena no pirmajām kolchozniecēm, kas pārcēlusies uz dzīvi jaunajā ciematā.

Ritmiski un saskaņoti noris visi darbi bekona kombinātā.

Šogad uzvarēši nolēmuši ražot vēl vairāk cūkgaļas, proti, uz katriem 100 ha aramzemes—60 cūti. Viņu čaklais darbs neliek šaubīties par pieņemto saistību izpildi, jo uzkrāta bagātīga pieredze, ne mīkli nepārstāj strādāt bekonkombinātā. Ar tā darbu derētu iepazīties kuldīdzniekiem. Pašiem savam acim pavērot, kā top uzvarēšu bekons. No uzvarēšiem šajā ziņā ir ko pamācīties. Ne jau velti tālo ceļu uz kolchozu „Uzvara” mērojuši ekskursanti gan no Pleskavas apgabala, gan no Maļtas un daudziem citiem rajoniem.

— Kuldīdznieki mūsu kolchozā būs arvien gaidīti cieņīgi, — savas domas izsaka priekšsēdētājs b. Līdaks. — Varam tikai vēlēt, lai tas notiktu jo drīz.

Ceļ lauku auglību

Attēls: Zūru MTS b. Kaugera vadītās mellorācijas brigades traktorists b. Sate nolīdzina jaunizrakto grāvju malas.

Braucot no Ventspils uz Piltēni, pērnajā rudenī ikvienu priecēja kolchoza „Nākotne” plašās, vilpojošās druvas.

— Labība kā mūris, — savu prieku neslēpa arī kolchoznieki.

Un patiešām. Neviens rudens nebija tik ražens kā aizvadītais. Vidēji kolchozā no katra sējumu hektara apcirkņos iebēra 12,5 cūti graudu. Atsevišķās platībās raža bija vēl augstāka, piemēram, 20 ha miežu lauks pirmajā brigādē deva no hektara 24 cūti lielu graudu birumu. Šāds labības daudzums, kas trīs reizes pārsniedza iepriekšējā gadā iegūto, ļāva kolchozam izrauties no atpalicības, nostiprināt lopkopību. Spēkbarībai vien iedalīja turpat 300 t pašražotās labības. Bet ja kļēti ir labība, tad ir piens, cūkgaļa. Arī kolchoznieki uz izstrādes dienu saņēma uz puslielāku apmaksu nekā 1955. gadā—2 kg maizes labības.

Viens no galvenajiem pasākumiem, kas deva iespēju kolchozām iegūt labas graudaugu ražas bija rūpīga tīrumu mēslošana, augsnes sastrādāšana, sējumu kopšana. Kolchoza liellopu fermas tuvumā ir liels zālāju kūdras

purvs, kur ik vasaru sarok ap 6000—7000 t kūdras un pieved pie fermām lopu stāvvietu kaisīšanai. Pēc tam kūtmēslus un kūdras sakrauļ kau dzēs, sajaucot ar fosforitmiltiem. Tādā veidā kolchozs gadā iegūst 5000 t laba komposta. Šo darbu veic tikai divi cilvēki.

Kolchozā liela vērtība veltīta arī jaunu zemju apgūšanai. Tajās audzē graudaugus, kamēr noplicinātās zemes atpūtinā un izmanto ganībām.

Gadu no gada tiek palielinātas zālāju platības, kuras šogad aizņems no aramzemes jau ap 40 procentu. Augsnes auglības celšanai uzsākta bišu āboliņa audzēšana lielās platībās.

Nākotnieši nedomā apstāties pie sasniegtā. Socialistiskajā sacensībā ar kuldīdzniekiem viņi apņēmies no katra hektara ievākt vismaz 15 cūti graudu, celt pārējo lauksaimniecības kultūru ražas.

Jau tagad kolchozā ar katru dienu pavasara lauku darbi vērsas plašumā. Visām zīmējumu un zālāju platībām dots virsmēlojums, tīrumos dienu un nakti dūcina traktori, sastrādādami augsni. Cīņa par augstām ražām sākusies!

Darbs sokas labi

Labu velti šī gada sākumā saņēma Zūru MTS mehanizatori—celtnieki nodeva lietošanai jauno MTS ciematu. Tajā ir plašas, labi iekārtotas traktoru remontu darbnīcas, elektrostacija, autogaraža un remontdarbnīca, traktoru un kombainu novietnes, materiālu un rezerves daļu noliktava, kopmītnes un dzīvojamās ēkas.

Jaunajās darbnīcās iekārtotas divas lielas līnijas—traktoru un kombainu remontam un trešajā mazākā—piekabes inventarā. Ārpusē remontējamo mašīnu nomazgā. Nonākot darbnīcā, to novieto uz trulišiem, lai ērti pa slieidēm varētu pārvietot, kur vajadzīgs. Galvenajā hallē ir divas šādas slīdes—traktoriem un kombainiem. Smago detaļu pārvietošanai kalpo arī gaisa sliežu ceļi un celtņi uz tiem.

Blakus telpās uzstādītas daudzas un dažādas mašīnas un ierīces, kas atvieglo remontus, paātrina to gaitu un uzlabo kvalitāti: trīs virpas, vairākas urbmašīnas, motoru vārstu slīpējamā mašīna, vibrējošās skārda skēres, pamatgultņu virpa, degvielas filtru stends, degvielu sūkņu pārbaudes stends, motoru pārbaudes stends utt.

Līdz ar to traktoru un lauksaimniecības mašīnu remonts labāk sekmējas. Jau labu laiku pirms pavasara sējas sākuma visu Zūru MTS traktoru brigāžu traktori un piekabes inventārs bija darba kārtībā.

Zūru MTS mehanizatori pateicīgi arī par jaunajiem dzīvokļiem, ko saņēmuši kombainieri b. Petrovskis, virpotājs b. Korotkovs, normētāja b. Ansons un citi.

Starptautiskais apskats

Socialisma nometnes
nesatricināmā vienotība

Aizvien vairāk nostiprinās un attīstās socialistiskās nometnes tautu lielā draudzība un vienotība. To no jauna apliecina Padomju Savienības un Albānijas Tautas Republikas valdību un partiju delegāciju sarunu rezultāti, kā arī PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāja K. J. Vorosilova draudzības vizīte Ķīnā.

Bēdzoties Padomju Savienības un Albānijas delegāciju sarunām, parakstīti divi svarīgi dokumenti: Padomju Savienības un Albānijas kopīgā deklarācija un paziņojums par sarunām starp Padomju Savienības Komunistiskās partijas un Albānijas Darba partijas delegāciju sarunām. Šajos dokumentos atzīmēta abu pušu pilnīga vienprātība visos apspriestajos jautājumos un uzsvērtā sarunu dalībnieku nelokāmā vēlētāņu vienotā nostiprināt socialistiskās nometnes zemju vienību, enerģiski izjaukt imperialistisko spēku mēģinājumus satricināt šo vienību, apņēmība nenogurstoši cīnīties par starptautiskā miera saglabāšanu un nostiprināšanu.

Savās attiecībās ar socialistiskajām valstīm, neatkarīgi no tā, vai tās ir lielas vai mazas, mūsu Dzimtne balstās uz principiem par pilnīgu līdztiesību, savstarpēju neiejaukšanos iekšējās lietās, cieņu un savstarpēju palīdzību. To uzskatāmi apliecina Padomju Savienības un Albānijas attiecības.

Istu nacionālo un valstisko neatkarību Albānija ieguvusi tikai socialistisko zemju draudzīgajā saimē. Brīvību mīlošā albaņu tauta, kas gadsimtiem ilgi smaka diekāršā verdzībā — ārzemnieku un pašu zemes muļnieku un kapitalistu jūgā, ir nokratījusi to un tagad pati lemj savu likteni. Nepilnos 13 tautas varas pastāvēšanas gadus Albānija ir pārvarējusi savas agrāko atpalicību, un tagā strauji attīstās lauksaimniecība un rūpniecība. Radītas jaunas rūpniecības nozares, fabrikas un rūpnieciskā produkcija, salīdzinot ar pirmskara līmeni, pieaugusi gandrīz 12 reizes. Laukos sekmīgi izvērsās zemnieku kooperēšanās. Socialistiskajā celtniecībā gūto panākumu pamatā ir Albānijas sadarbība ar Padomju Savienību un citām socialistiskajām valstīm, viņu brālīgā palīdzība albaņu tautai. Juzdama brālīgu draudzību

pret albaņu tautu un rūpēdamās par Albānijas ekonomikas turpmāko attīstību, Padomju Savienība nodod tai kā veltī enerģētiskās, naftas pārstrādes, tekstilrūpniecības, kokapstrādes, kā arī pārtikas un garšvielu rūpniecības uzņēmumus, kas uzcelti Albānijā par PSRS līdzekļiem. Šo uzņēmumu kopvērtība ir 348 miljoni rubļu. Albānijai atlaists 574 miljoni rubļu parāds par Padomju Savienības piegādātajām ierīcēm, materiāliem un precēm. Padomju Savienības un Albānijas kopīgā deklarācija paredz arī tālāk izvērst tirdzniecību starp abām zemēm. Sapemdama no mūsu zemes mašīnas, rūpniecības, transporta un lauksaimniecības ierīces, kā arī citas ļoti vajadzīgas preces, Albānija piegādā Padomju Savienībai vāru, bitumenu, finieri, tabaku un citas preces.

Paziņojumā par sarunām starp Padomju Savienības Komunistiskās partijas un Albānijas Darba partijas delegācijām norādīts, ka socialistisko zemju un to partiju savstarpējo attiecību pamatā ir vienība cīņā par socialīsmu, balstoties uz marksisma-lenīnisma principiem. Paziņojumā uzsvērtā nepieciešamība vēl vairāk nostiprināt socialistisko zemju, komunistisko un strādnieku partiju vienību. Svarīga nozīme ir PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāja K. J. Vorosilova braucienam uz Ķīnu. „Priekšsēdētāja Vorosilova vizīte, — atzīmē Ķīniešu laikraksts „Ženminžibao”, — dos jaunu ieguldījumu ķīniešu un padomju tautu vienotības nostiprināšanā, socialistiskās nometnes vienotības nostiprināšanā”.

Ar katru gadu kļūst ciešāki un vērsas plašāka Ķīnas un PSRS savstarpējā ekonomiskā, politiskā un kultūras sakari. Padomju Savienības un Ķīnas tautu sadarbība un liela draudzība ir mūžīga un nesatricināma, tā ir varens miera balsts. „Ķīnas un Padomju Savienības lielās tautas, — teica Mao Czeduns par godu K. J. Vorosilovam rīkotajā pieņemšanā, — ir vistuvākie brāļi un visuzticamākie cīņu biedri. Cilvēnājam darba — socialistiskās nometnes vienotības nostiprināšanā, vispārējā miera aizstāvēšanā un cilvēces progresā veicināšanā mūsu ķīniešu tauta nelokāmi iet kopā ar padomju tautu”.

S. Germans

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

(6. turpinājums)

Stefanija pastāstīja, ka viņa kādreiz ieteikusi brālīm braukt mācīties mehanizatoru skolā vai iestāties traktoristu kursos pie MTS. Viņš piekritis. Stefanija pati aizvedusi viņu pie MTS direktora. Bet pēc dienas vai divām Tālivaldis atkal pārrādīs viensētā.

— Tur jādzīvo kopmītne, bet kas gan man kopējs ar viņiem, — nēvājši viņš teica par kursantiem.

Un Tālivaldis aizbrauca uz Rīgu, bet pēc tam atkal atgriezās pie māsas.

— Nolēmu iestāties Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā, tur tomēr ir pazīstami.

Viņu uzņēma kolchozā, iedeva dzīvokli. Dzīvo, strādā! Bet nē, Vausevičs nemīlēja strādāt, un viņu izsūtīja no arteļa biedriem.

Tad mūsu ieteicā Tālivaldim iet uz padomju saimniecību „Avangards”. Tā ir pirmā ražojošā saimniecība, viņš labi nopelnīs. Viņa pati parunās, lai viņu pieņem. Tur atbildēja: lūdzu, darba rokas mums vajadzīgas, dzīvokli dosim, nodrošināsim, ar ko varēsim. Bet arī šeit jaunajam slīpīlim negribējās strādāt. Tā nu viņš blandījās no

Rīgas līdz Jelgavai, no Jelgavas līdz Vircajai, no kolchoza uz kolchozu, no mājas uz māju. Kļūpēja viens pa mežu, nešķīrojot takas.

Lūk, Tālivalža fotokartīte. No virsdeģunē sarauto uzacu apakšas uz izmeklētāju raudzījās divdesmitceturtdīgā jaunekļa drūmās acis. Asie mati sacēlušies, ekatiens svina smags. Tādām roka nenodrebēs. Bet vajag vēl tieši pierādīt, ka Aleksejevas mantas ne gadījuma pēc nokļuvas pie viņa mātes. Varbūt tas tur nonāca citā ceļā? Kas gan tad tās nodeva Vausevičam? Vai tiešām viņš tikai pārdeva kāda cita salaupīto?

Smirnovs atcerējās, ka vēl aprīlī, kad viņš tikko uzsāka izmeklēšanu, milicijā atnāca taksometra šoferis Maksims Saveļjevičs Kriškins. Šoferis pastāstīja, ka 30. martā, tieši Aleksejevas pazušanas dienā, viņš vedis kādu šaubīgu, gadus četrdesmit piecus vecu cilvēku. Šis cilvēks izteicies par sevi, ka viņš esot sibirietis, ka meklējot meitu, bet, kad vajadzējis paprastel ceļu uz kādu apdzīvotu vietu, „sibirietis” pēkšņi sācis ru-

Lai paēstu, jāizdzer pusspainis kafijas

— Bulciņu apēdāt, ko jums vēl vajag?

Ir dienas, kas dziļi iespiežas atmiņā. Mantāda diena atgādās pavasarī nesen — pagājušajā nedēļā. Un ne jau ar šādiem tādām sīkumiem, bet... ar ēšanu.

Dzirdēju, ka mūsu pilsētā iekārtotas kādas tur elektriskās krāsnis, kur bulciņas „dzimst” kā sēnes pēc lietusa, turklāt labu labās. Sadomāju tās iebaudīt brokastīs un ar to tad sākas mans beču stāsts.

Iegāju kafējnicā. Tiešām, tur daudzi ēda dzeltenas bulciņas ar rozīnēm. Pasūtīju, bet...

officiante tūlīt pavēstīja, ka atlikusi tikai viena bulka. Vairāki pilsoņi vilušies piecēlās no galdiem. Es viņiem sekoju un kā norunājuši devāmies uz ēdnici № 1. Tur notika pavasarī konkrēta saruna ar bufetes vadītāju Skoreju.

— Bulciņas ir?

— Ir!

— Lūdzu man četras un kafiju... Man trīs... Man arī četras... — gandrīz reizē lūdza vairāki pilsoņi.

— Pie kafijas tikai pavienai.

— ?...

— Bet es varu apēst reizē četras!

— Dzeriet arī četras tases kafiju, — gandrīz jau dusmīgi iesaucās bufetiņe un lika saprast, ka saruna izbeigta.

— Lai paēstu, jāizdzer pusspainis kafijas, — kāds ironizēja.

Kopā ar uzņēmīgākiem pilsoņiem devos uz otro Kuldīgas galu — tējnicu.

— Vai bulciņas ir? — sākas atkal viss no gala.

— Ir!

— Lūdzu, tēju un trīs bulciņas.

— Pie tējas cepumi, bulkas dodam ar kotletem, — atbildēja oficiante un pameta uz mani izbrīnas pilnu skatu, sak, no kādas pasaules malas, ja nezinā tik elementāras lietas.

Ko man bija darīt? Vilies atstāju arī tējnicu. Ejot mājās vēl ilgi domāju — kas tie par „maleniešiem”, kuri izdomājuši tik smieklīgu kārtību.

Pēteris Zēvelis

Ko gan visu neizdara Kuldīgā

Kad namā Rīgas ielā 2 sāka izdarīt kapitālo remontu, priekšā visi irnēki. Tikai Pflugrada ģimenes locekļu sejas sāka apmāties arvien vairāk, kad viņi redzēja, ka uz vienu no tiem piederošām istabām aizmūrē durvis. — 4 cilvēkiem 22 kv m tā kā nebūtu par daudz, — viņi domāja. Taču nedrēja protesti ne pilsētas izpildu komitejā, ne 3. namu pārvaldē.

— Mums ir tādas tiesības, — atbildēja šo iestāžu vadsošie darbinieki. Tā 4 Pflugradu ģimenes locekļi palika uz 10 kv m, atņemto istabu atdeva kaimiņiem.

— Redzēs, ko teiks tautas tiesa, — domāja Pflugradi un iesniedza sūdzību. Tiesas sēdi nolika uz šā gada 28. janvāri.

— Kurš pēdējais smejs, tas

gārdāk smejs, — savukārt domāja 3. namu pārvaldniece Burkeviča un... tiesas sēdi neieradās. Nākamā dienā — 29. janvārī viņa steidzīgi iesniedza ziņojumu milicijā, ka viens no Pflugradiem — Gunārs — dzīvoklī Rīgas ielā 2—5 nedzīvo un pieprasīja to izrakstīt no mājas grāmatas. Milicija to arī izdarīja.

Taču, neskatoties uz šo, jāatzīst, samērā veiklo kombinācija, tiesa nolēma 10 dienu laikā atņemt istabu atdot Pflugradiem atpakaļ, izlauzot aizmūrētās durvis.

— Pareizs lēmums, — jūs sacīsit. Tiešām, tikai Gunārs gan nejutās laimīgs. Par to, ka izrakstīts, viņš uzzināja tikai daudz vēlāk, jo ne namu pārvalde, ne milicija par savu nodomu viņu iepriekš nebrīdināja.

J. Ušņa

agrāk nekā trīsdesmitajā martā, jo kopā ar viņu dzēruss tēju. Tātad, sprieda izmeklētājs, lieciniece Michailova vienkārsī sajaukusi datumus, kad viņai rajona komitejā Aleksejeva rādīja glāzturus. Bet kādas brīsmas (tādē) draudēja toreiz Likovam!

Tagad izmeklētāja rokās jauni un daudz stiprāki pavadieni. Vajadzēja ātrāk spert soļus, lai atgrieztu Vauseviču, noskaidrot, kādā ceļā pie viņa nokļuvas Aleksejevas mantas.

No partijas rajona komitejas jau atkal zvanīja milicijai, izmeklētājam un lūdza paātrināt izmeklēšanu jaunās skolotājas lietā.

Patiešām izmeklēšana ievilkās pārāk ilgi. Sen līdzī pavasara strautiem aizcāloja aprīlis, pagāja maijs, iestājās jūnijs. Vai tiešām arī šoreiz neizdosies atšķēlēt no zieguma asinaino kamolu?

(Turpinājums sekos)

Redaktora v. E. Adamsons